

fremkomne paa „De samvirkende jyske Landboforeninger“s Delegeretmøde i September. Hvis det ærede Medlem har nogen Ret til at beskyldte mig for at ville rejse en Husmandsbevægelse, rammer denne Anke lige saa fuldt „De samvirkende jyske Landboforeninger“, der ledes af det ærede Medlems egne Standsfæller. Jeg føler mig i alt Fald ikke særlig ramt af det ærede Medlems Ord.

Jeg skal sluttelig gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup), der hævdede, at han havde Grund til at fremsætte nogle retledende Bemærkninger overfor mig. Jeg tror, at Grundlaget for disse retledende Bemærkninger var noget forkert. Hvad jeg sagde, var i alt væsentligt rigtigt, og jeg er saa heldig her i min Haand at have et Referat i Regeringsbladet „Aarhus Amtstidende“ fra „De samvirkende jyske Landboforeninger“s Delegeretmøde. Det hedder deri, at Anders-Nielsen, Sveistrup Østergaard, der indledede Spørgsmaalet om Laan til Husmændene til Anskaffelse af Gødning — det var særlig Gødningslaan, der var Tale om — sagde, at det er Hensigten at anmode Landbrugsministeren om at foranledige, at der i Revisionen af Forskudsforeningsloven kan tages Hensyn til de her fremkomne Ønsker. Efter at jeg har anført dette, tror jeg, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at der var ikke synderlig Grund for ham til at fremsætte de Bemærkninger, som han kaldte retledende.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Til den højtærede Landbrugsminister skal jeg sige, at det nytter ham ikke, at han stadig lægger an paa at misforstaa mig. Han kendte ingen Grund til, at denne Mand var holdt ude. Jeg kender heller ingen. Bestyrelsen har nemlig aldrig kunnet give nogen Grund derfor. Hvis der overhovedet har været nogen, skulde det dog være mærkeligt, om den højtærede Landbrugsminister, der omtrent er Nabo til vedkommende og har været nydende Medlem af Forskudsforeningen, ikke skulde kende nogen Grund. Naar jeg har fremdraget dette Eksempel, er det netop, fordi jeg har den Overbevisning, at der ingen Grund var til at holde ham ude. Jeg havde derfor troet, at den højtærede Minister, efter at han var bleven Minister og havde faaet med den Sag at

gøre, havde søgt at inddrage nogle af de Penge, som Forskudsforeningen raadede over, da det viste sig, at de havde saa mange Penge, at de ikke kunde blive af med dem uden at laane dem ud til saa velhavende Folk som den højtærede Minister. Det har naturligvis nu været hans første Opgave at inddrage nogle af de Penge, som Foreningen havde saa rigeligt af.

Til den ærede Ordfører skal jeg sige, at jeg har ikke søgt noget som helst Patent hos ham, og hans Udtalelser kan jeg derfor ikke karakterisere med de Ord, de fortjene, da jeg derved vilde komme i Strid med Formanden. Men jeg tænker, at han selv kan finde de rette Ord til at karakterisere sine Udtalelser med.

Jeg mangler stadig Svar fra de Herrer, om de have været nydende Medlemmer af Forskudsforeningerne. Jeg har hørt en hel Række Medlemmer erklære, at de have været Medlemmer af Forskudsforeningerne, og jeg har intet som helst imod, at de vare ydende Medlemmer, at de vare med til at føre Sagen ud i Livet. Men det interesserer mig at vide, om de ogsaa have været nydende Medlemmer. Thi jeg har ikke stemt for denne Lov under Forudsatning af, at det var den Slags Folk, der skulde hjælpes ved Statslaan, og jeg har heller ikke fra de Herrer Side hørt nogen som helst Udtalelse om, hvorvidt man vilde vedtage et Formuemaksimum, eller man vilde have, at Lovén skulde fremdeles virke som hidtil.

R. Andersen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, syntes at mene, at det er de mere formuende, der ere Medlemmer af Forskudsforeningerne. Jeg tror, det i væsentlig Grad er Smaafolk, der benytte Kassen, og at de andre meget mere staa som Garanter. Jeg er selv Formand for en Forskudsforening, og i den er det aldeles overvejende Antal af Laantagerne Smaafolk. Det ærede Medlem maa jo vide, at der i Lovens § 2 staaar, at hvis der fremkommer Tab, maa det ikke dækkes af Reservefonden, før der er opkrævet et Beløb af mindst 50 Øre pr. indtegnet Kreatur, og det er dog ganske rart at have nogle Medlemmer med et større Kreaturhold til at være med til at dække et saadant Tab. Jeg tror at turde sige, at hos os er omtrent $\frac{9}{10}$ af Laantagerne Smaamænd paa 1—2—3—4 Køer i det højeste. Dette forhindrer ganske vist ikke, at der kan være nogle af Gaardmandsstanden med flere Køer, der benytte Foreningen, men de kunne maa-ske ogsaa trænge til det, og det kan al-